

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΠΕΙΡΑΙΑ

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

**Τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων
Δικαιωμάτων**

**ΘΕΜΑ: Αρπαγή ανηλίκου - Ανάγκη εφαρμογής των αποφάσεων των
Ελληνικών Δικαστηρίων και σεβασμού τους από αλλοδαπά κράτη,
όπως οι ΗΠΑ, για την προστασία των ελλήνων πολιτών!**

**Ο Βουλευτής Β' Πειραιά, Λαφαζάνης Παναγιώτης, καταθέτει
αναφορά με την οποία η κα Δέσποινα Ασβεστά απευθύνεται στον Πρόεδρο
της Δημοκρατίας ζητώντας ακρόαση σχετικά με το αυτονόητο αίτημά της να
γίνουν σεβαστές οι αποφάσεις της ελληνικής δικαιοσύνης που την αφορούν
σε σχέση με το ανήλικο τέκνο της και οι οποίες αμφισβητούνται ευθέως, κατά
παράβαση διεθνών συνθηκών, από πράξεις και αποφάσεις της δικαιοσύνης
των ΗΠΑ.**

**Επισυνάπτεται η επιστολή της κας Δέσποινας Ασβεστά προς τον
Πρόεδρο της Δημοκρατίας και ιδιόγραφο σημείωμά της με αναλυτικά στοιχεία
για την υπόθεσή της.**

**Επειδή η υπόθεση συνδέεται με την ακεραιότητα και το διεθνές κύρος
της ελληνικής δικαιοσύνης,**

Παρακαλούμε για την απάντηση και τις δικές σας ενέργειες

Αθήνα 18/05/2010

Ο καταθέτων βουλευτής

Λαφαζάνης Παναγιώτης

**Προς
τον αξιότιμο ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
κύριο ΚΑΡΟΛΟ ΠΑΠΟΥΛΙΑ**

Νίκαια 10 Μαΐου 2010

Θέμα: Αίτηση ακρόασης

Αξιότιμε κύριε πρόεδρε,

Με την παρούσα επιστολή ζητώ ακρόαση από το πρόσωπό σας ,για την άμεση σύμπραξη των Ελληνικών θεσμών, αλλά και των νόμων του Πολιτεύματος μας, με σκοπό την προστασία του παιδιού μου αλλά και την δική μου. Ονομάζομαι Δέσποινα Ασβεστά και είμαι μητέρα του Αντωνίου Γεωργίου Πετρουτσά ,ετών 5. Είμαι Ελληνίδα πολίτης και ο γιος μου έχει την Ελληνική , αλλά και την αμερικανική υπηκοότητα.

Το Νοέμβριο του 2005 ήρθα με το 5 μηνών ανήλικο τέκνο μου στην Ελλάδα, από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής όπου διέμενα και εργαζόμουν προσωρινά , με σκοπό να επισκεφτώ τους γονείς μου ,αλλά ταυτόχρονα να προβώ στις απαραίτητες ενέργειες για την επιστροφή της οικογένειάς μου στην Ελλάδα. Ταξίδεψα με το παιδί μου έχοντας την έγγραφη συγκατάθεση για αυτό του πρώην συζύγου μου και πατέρα του παιδιού. Λίγες ημέρες μετά την άφιξη μου στην Ελλάδα , ο πρώην σύζυγος μου με κατηγορήσε στις αμερικανικές αρχές για εγκατάλειψη συζυγικής εστίας ,αρπαγή του βρέφους ,κινητοποιώντας με αυτόν τον τρόπο την Διεθνή Σύμβαση της Χάγης για αρπαγή ανηλίκου. Με τηλεγράφημα ενημερώθηκα ότι του είχε δοθεί προσωρινή επιμέλεια στις ΗΠΑ και ότι είχε ήδη κατατεθεί αγωγή διαζυγίου ερήμην μου ,με πλήρη άγνοια και με δόλο εκ μέρους του .Κατέφυγα τότε στο «Χαμόγελο του Παιδιού» ,όπου με συμβούλευσαν να βρω δικηγόρους τόσο στην Ελλάδα , όσο και στις ΗΠΑ , πράγμα το οποίο έπραξα.

Η προσφυγή του πρώην συζύγου μου μέσω του Ελληνικού Υπουργείου Δικαιοσύνης απερρίφθη ,δικαιώνοντας εμένα τόσο στα πρωτοβάθμια ,όσο και στον Άρειο Πάγο. Παράλληλα μου δόθηκε η πλήρης και αποκλειστική επιμέλεια του παιδιού από τα Ελληνικά Δικαστήρια στα οποία ο ίδιος παρέστη προσωπικά και εκπροσωπήθηκε νόμιμα από Έλληνα δικηγόρο .Στο μεσοδιάστημα ,τα τοπικά δικαστήρια της Αμερικής διέταξαν γνωμάτευση από Έλληνα εμπειρογνώμονα για το που ευρίσκετο το συμφέρον του παιδιού. Εκτέλεσα την απόφαση αυτή και παρέστη στις ανάλογες συνεδρίες ,κάτι που ο πρώην σύζυγος μου επέλεξε να μην κάνει. Αντιθέτως επέλεξε να πάρει το νόμο στα χέρια του και να πληρώσει διεθνή σπείρα απαγωγέων ανηλίκων , όπως και εγώ η ίδια ενημερώθηκα από τα γραφεία της ΓΑΔΑ ανηλίκων και την INTERPOL (υπάρχει σχετικό έγγραφο) σχεδιάζοντας έτσι την απαγωγή του παιδιού.

Η Ελληνική Αστυνομία αρνήθηκε τότε να μου δώσει το έγγραφο της INTERPOL , για να ζητήσω ασφαλιστικά μέτρα και προστασία και έτσι μόνη μου , παρουσία των δικηγόρων μου ζήτησα βοήθεια από την εισαγγελία ανηλίκων , η οποία δεν προέβη σε καμία κίνηση αλλά αντιθέτως με προέτρεψε να πάρω το

παιδί και να εξαφανιστώ , δηλαδή να παραβιάσω τα δικαιώματα επικοινωνίας του πρώην συζύγου μου και να αυτοδικήσω ,κάτι που σαφώς δεν έπραξα.

Οι προκαθορισμένες από τα Ελληνικά Δικαστήρια εποπτευόμενες επικοινωνίες του πατέρα με το παιδί πραγματοποιήθηκαν κανονικά και κατά την διάρκεια μίας απ' αυτών το παιδί ,2 ετών τότε , απήχθη.

Η Ελληνική Αστυνομία που όλο αυτό το διάστημα ήταν ενήμερη για τις προθέσεις του και με διαβεβαίωνε ότι αν πραγματοποιούσε την πρόθεσή του ,θα κινητοποιούνταν σε εθνικό επίπεδο , βρέθηκε άπραγη. Το παιδί βρέθηκε στην Αμερική ,όπου και το είδα μετά από 6 μήνες ,όταν εγώ πια κινητοποίησα την Διεθνή Σύμβαση της Χάγης για αρπαγή ανηλίκου. Το ομοσπονδιακό δικαστήριο στις ΗΠΑ με δικαίωσε κρίνοντας την πράξη του παράνομη ,αφού παραβίασε ειλημμένα αποφάσεις κράτους – μέλους της Συνθήκης , όμως το Εφετείο Των ΗΠΑ έπειτα έκρινε πως το Ομοσπονδιακό δικαστήριο θα έπρεπε να ξαναδικάσει την υπόθεσή αγνοώντας και μην λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ελληνικές αποφάσεις. Με τον όρο αυτό , το ομοσπονδιακό δικαστήριο της Καλιφόρνια έκρινε ότι η πράξη δεν ήταν απαγωγή και ότι η νόμιμη (συνήθης) κατοικία του παιδιού ήταν οι ΗΠΑ, ζητώντας από εμένα να διεκδικήσω την επιμέλεια από την Αμερική , βάζοντας στην απόφαση μια μικρή υποσημείωση ότι δεν ενέκριναν τον τρόπο με τον οποίο έγινε και τα μέσα που χρησιμοποίησε ο πατέρας.

Αυτή την στιγμή , ο κος Πετρουτσάς Γεώργιος ,πρώην σύζυγος μου και πατέρας του παιδιού, έχει καταδικαστεί από τις ελληνικές αρχές με 15μηνη φυλάκιση για παράνομη οπλοκατοχή ,εκκρεμούν εις βάρους του δίκες για ενδοοικογενειακή βία, πλαστογραφία και έκδοση πιστωτικών καρτών , **απαγωγή ανηλίκου** (η αγωγή μου στα ελληνικά δικαστήρια για την απαγωγή βρίσκεται ακόμα στα χέρια του ανακριτή από τον Ιούλιο του 2007 και δεν έχει οριστεί τακτική δικάσιμος) ενώ στις ΗΠΑ υπάρχει απόφαση εναντίον του για κατάχρηση χρήματος, ψευδορκία και έκδοση πλαστού διαβατηρίου.

Όταν ορκίστηκα στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, ορκίστηκα να υπηρετώ, α σέβομαι και να βοηθώ ,να προάγω τους θεσμούς και να παλεύω για τα χρηστά. Η όλη μου πορεία στην ζωή αποτελεί παράδειγμα σεβασμού και εκτίμησης των νόμων , των θεσμών και εμπιστοσύνης στο πρόσωπο της Δικαιοσύνης. Αυτή η Δικαιοσύνη που στον ανώτατο βαθμό της με δικαίωσε, αμφισβητείται καταχρηστικά ,άδικα και αδικαιολόγητα από άλλο κράτος. Ζητώ από την πατρίδα μου, από εσάς τον ανώτατο πολιτειακό άρχοντα να με ακούσετε και να δώσετε φωνή στους Νόμους του Έθνους μας. Σας παρακαλώ ακούστε με , με την ιδιότητα του αξιώματος του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας και όλων των Ελλήνων αλλά και με το ανθρώπινο πρόσωπο που σας διακρίνει.

Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων για την ανταπόκρισή σας.

Με τιμή και σεβασμό

Δέσποινα Ασβεστά

Πλάτωνος 22 Νίκαια Αττικής

Τηλέφωνα επικοινωνίας : 2104925253 , 6932585821

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΟΥ

Τον Νοέμβριο 2005 ήρθα με το ηλικίας τότε 5 μηνών τέκνο μου, Αντώνιο Πετρουτσά, που έχει ελληνική και αμερικάνικη υπηκοότητα, στην Ελλάδα από τις ΗΠΑ όπου είχα εγκατασταθεί προσωρινά, με το σύζυγό μου, Γεώργιο Πετρουτσά, έλληνα και αμερικάνο υπήκοο, έχοντας την έγγραφη συγκατάθεση του συζύγου μου, με σκοπό να επισκεφτώ τους γονείς μου αλλά και να προβώ στην προετοιμασία της επιστροφής της οικογένειάς μου στην Ελλάδα. Κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στην Ελλάδα, ο σύζυγός μου υπέβαλε στα αμερικάνικα δικαστήρια, εν αγνοία μου, αίτηση διαζυγίου και ανάθεσης της επιμέλειας του ανηλίκου στον ίδιο, κατηγορώντας με στις αμερικανικές αρχές για αρπαγή του βρέφους, κινητοποιώντας με αυτόν τον τρόπο την Διεθνή Σύμβαση της Χάγης. Κατέφυγα τότε στο «Χαμόγελο του Παιδιού», όπου με συμβούλεψαν να βρω δικηγόρους τόσο στην Ελλάδα όσο και στις ΗΠΑ, όπως και έπραξα.

Προσέφυγα αμέσως στην Ελληνική Δικαιοσύνη και με την από 9-12-2005 Προσωρινή Διαταγή του Προέδρου του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, μου ανατέθηκε προσωρινά η επιμέλεια του ανηλίκου και ορίστηκε δικάσιμος ασφαλιστικών μέτρων η 9-1-2006. Ταυτοχρόνως, μου επιδόθηκε απόφαση του Δικαστηρίου της Σάντα Κρουζ Καλιφόρνια των ΗΠΑ με την οποία είχε ανατεθεί προσωρινά η επιμέλεια του παιδιού στον πατέρα.

Η αίτηση του πατέρα μέσω του Ελληνικού Υπουργείου Δικαιοσύνης, κατά τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Χάγης, εμπόδισε τη συνέχιση της διαδικασίας της ανάθεσης της επιμέλειας από τα Ελληνικά Δικαστήρια, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της Διεθνούς Συμβάσεως και τελικά η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με την υπ' αρ. 5042/2006 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά. Επίσης, απορρίφθηκε, με πρόσφατη (Απρίλιος 2010) απόφαση του Αρείου Πάγου, αίτηση αναίρεσης που άσκησε το Ελληνικό Δημόσιο.

Από τα Ελληνικά Δικαστήρια έχουν εκδοθεί περαιτέρω, η υπ' αρ. 3157/2007 απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, για προσωρινή ανάθεση της επιμέλειας στη μητέρα και ρύθμιση της επικοινωνίας με τον πατέρα, η 1733/2007 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών για οριστική ανάθεση της επιμέλειας στη μητέρα και ρύθμιση της επικοινωνίας με τον πατέρα, η 1098/2007 απόφαση διαζυγίου του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και η 1337/2007 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση του πατέρα να αναγνωρισθεί στην Ελλάδα η απόφαση επιμέλειας που είχε λάβει από τα αμερικάνικα δικαστήρια.

Τον Μάιο 2007, ενημερώθηκα από την Ελληνική Αστυνομία, που με τη σειρά της είχε ενημερωθεί από την INTERPOL, ότι ο πατέρας, σε συνεργασία με διεθνή σπείρα απαγωγέων ανηλίκων, σχεδίαζε την απαγωγή του ανηλίκου στις ΗΠΑ. Ζήτησα προστασία από τις αρμόδιες αρχές, την οποία όμως δεν είχα και τελικά ο πατέρας, κατά τη διάρκεια της επικοινωνίας του με το ανήλικο την οποία είχε ορίσει η 3157/2007 απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, απήγαγε το τέκνο στις ΗΠΑ. Υπέβαλα αμέσως ενώπιον του κ. Εισαγγελέα, κατά του πρώην συζύγου μου και των συνεργατών του, μήνυση για αρπαγή ανηλίκου (ABM Γ2007/2992 και Γ2007/3035 και μπόρεσα να δω το παιδί μετά από 6 μήνες, όταν κινητοποίησα την Διεθνή Σύμβαση της Χάγης για αρπαγή ανηλίκου. Το ομοσπονδιακό δικαστήριο στις ΗΠΑ με δικαίωσε κρίνοντας την πράξη του πατέρα παράνομη, όμως το Εφετείο στο οποίο προσέφυγε ο πατέρας πρόσφατα (19-4-2010) έκρινε πως το Ομοσπονδιακό Δικαστήριο έπρεπε να ξαναδικάσει την υπόθεση αγνοώντας και μην λαμβάνοντας υπόψιν τις ελληνικές αποφάσεις. Με τον όρο αυτό, το Ομοσπονδιακό

Δικαστήριο της Καλιφόρνια που ξαναδίκασε την απόφαση έκρινε ότι η πράξη του πατέρα δεν ήταν απαγωγή, όρισε ως κατοικία του παιδικού της ΗΠΑ και απαίτησε από τη μητέρα να διεκδικήσει την επιμέλεια του παιδιού της από τα αμερικάνικα δικαστήρια, νομιμοποιώντας έτσι μια παράνομη πράξη απαγωγής ανηλίκου σε συνεργασία με διεθνή σπείρα.

Για να μπορέσω να επικοινωνήσω με το παιδί μου στην Ελλάδα για ενάμιση μήνα, από 1-5-2010 έως 19-6-2010, αναγκάστηκα να υπογράψω δήλωση ότι δεν θα αμφισβητήσω την ανωτέρω αμερικάνικη απόφαση στην Ελλάδα, δεν θα επιδιώξω να κρατήσω το παιδί στην Ελλάδα επικαλούμενη τυχόν δικαίωμά μου που έχω στην Ελλάδα, ότι στις 19-6-2010 θα επιστρέψω το παιδί στις ΗΠΑ με δικές μου δαπάνες και ότι θα παραδώσω το ελληνικό και το αμερικάνικο διαβατήριο του παιδιού στον πατέρα, και τέλος ότι αν δεν πράξω τα ανωτέρω, ο πατέρας μπορεί να με καταγγείλει στις αρμόδιες αμερικάνικες αρχές για απαγωγή, να εκδοθεί ερυθρά αγγελία (red alert) για τη σύλληψή μου μέσω της Interpol και να ζητηθεί η έκδοσή μου στις ΗΠΑ με άσκηση ποινικής δίωξης και απειλή φυλάκισης.

Αυτή την στιγμή ο πατέρας, Πετρουτσάς Γεώργιος, ο οποίος απήγαγε το παιδί στις ΗΠΑ περιφρονώντας τις ελληνικές αποφάσεις και τη διεθνή έννομη τάξη, εκτός από την παραπάνω ποινική δίωξη για αρπαγή ανηλίκου που εκκρεμεί σε βάρος του, έχει καταδικαστεί για παράνομη κατοχή όπλων (απόφαση ΓΤ-1118/2009 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιά), εκκρεμεί σε βάρος του ποινική δίωξη για άσκηση ενδοοικογενειακής βίας (παράνομη κατακράτηση και απειλή, ABM EB2008/203), πλαστογραφία με χρήση και απάτη κατ' εξακολούθηση εν όψει έκδοσης πιστωτικών καρτών (ABM Δ2006/4618), ενώ στις ΗΠΑ υπάρχει απόφαση εναντίον του για κατάχρηση χρήματος ενώ εκκρεμεί και μήνυση για ψευδορκία και έκδοση πλαστού διαβατηρίου.

Δέσποινα Ασβεστά

